

homilie

Kdo rozděluje druhé, sám v sobě nese rozdělení. Kdo žije v pokoji, je nástrojem smíření. Ježíš nás vyzývá, abychom se postavili na vlastní nohy, abychom poznali, kdo jsme, a nezůstávali v nejasné směsi emocí, očekávání a kompromisů, které vyčerpávají naše duše. Zdánlivé harmonie v rodinách často nejsou postaveny na lásce, ale na pohodlném přizpůsobení se, které skrývá nevyřčenou agresi, nevyjádřené potřeby a nenaplněné touhy.

Ježíšova slova nejsou nezávazná. Vyžadují rozhodnutí – buď pro něj, nebo proti němu. Takové rozhodnutí však není odmítnutím druhých, ale nalezením vlastní cesty, kterou nám připravil Bůh. Teprve když se odvážíme vymezit, rozlišit vlastní potřeby a hranice, můžeme svobodně vstoupit do skutečných vztahů, stát se plodnými a tvořivými lidmi, v nichž je místo pro setkání, růst a lásku.

Ježíš si přeje společenství zralých a samostatných jedinců, kteří jsou schopni žít ve svobodě a zodpovědnosti vůči sobě i svým bližním. Zralost však vyžaduje odvahu ke stanovení zdravých hranic, k rozhodnutí, kde končím já a kde začíná druhý. Jen tak můžeme poznat tajemství druhého člověka i vlastní jedinečnost.

Zeptejte se sami sebe: Dokážu se rozhodovat svobodně? Žiji svůj život, nebo jen naplňuji očekávání druhých a hněvám se, když mi to není příjemné? Jsou mé vztahy jasné, nebo rozplizlé a neuchopitelné? Provokuje mě Ježíšovo slovo, abych žil opravdově a svobodně, nebo se bojím vymezit a raději setrvávám v kompromisu?

liturgie SRDCE

Nedělní LITURGIE SRDCE vydává a tiskne Česká episkopální církev pro Společenství Malé cesty. Redakční tým tvoří Zuzana, Radek, Peter a Filip. Tisk je určen výhradně k soukromému užití věřících. Objednávky lze zasílat e-mailem. Kontakt info@bratrfilip.cz

AKCE A KONTEMPLACE VOL.7

liturgie SRDCE

At' jsou naše vztahy liturgií, která se nebojí rozdělovat a vnímat jasné hranice. At' se nenecháme spoutat falešnou vírou placených farářů, ale následujeme Ježíše Krista chudého a milujícího.

Lekcionář: Mdr 18,6-9, Žd 11,1-2.8-19, Lk 12,32-48

Lectio (čtení)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Oheň jsem přišel vrhnout na zem, a jak si přeji, aby už vzplanul! V křest mám být ponořen, a jak je mi úzko, než bude vykonán! Myslíte, že jsem přišel dát mír na zemi? Ne, říkám vám, ale rozdělení. Od nynějška totiž bude rozděleno pět lidí v jednom domě: tři proti dvěma a dva proti třem. Budou rozděleni otec proti synovi a syn proti otci, matka proti dceři a dcera proti matce, tchyně proti snaze a snacha proti tchyni."

Zamýšlení se nad slovem, které oslovilo. Co mi chce Bůh skrze tento obraz, větu nebo příběh říci?

Meditatio (rozjímání)

Ztište se. Vnímejte svůj dech, svůj vnitřní prostor. Představte si, že jste v pokoji sami se sebou, cítíte vnitřní mír a klid. Dovolte si být pravdiví, přijmout svou jedinečnost, své hranice i touhy. V tomto pokoji se setkáváte s Ježíšem, který vás zve k opravdovosti, svobodě a lásce. Vnímejte, jak se v tomto tichu rodí nové vztahy – jasné, hluboké, živé. Ponořte se do tohoto okamžiku, kde čas jakoby neexistoval, a nechte se unášet proudem Boží přítomnosti. Vnímejte, jak se vaše srdce otevírá, jak přijímáte Jeho vedení a lásku. Zůstaňte v tomto tichu co nejdéle, abyste slyšeli jemný šepot Jeho hlasu, který vás povzbuzuje na vaší cestě. Ať se vaše modlitby stanou mostem k hlubšímu spojení s Bohem, ať každé slovo, které vyslovíte, je projevem vaší vděčnosti a touhy po jednotě.

Spontánní rozhovor s Bohem. Vyjádření úžasu, bolesti, vděčnosti, otázek... osobní reakce duše.

Oratio (modlitba)

Pane Ježíši, daruj nám odvahu k pravdivému životu. Pomoz nám stanovit zdravé hranice, abychom mohli svobodně milovat a být milováni. Nauč nás rozpoznávat, kdy rozdělení vede k uzdravení a růstu, a kdy je naopak zraňující a ničí vztahy. Vlož do našich srdcí pokoj, abychom byli nástroji smíření tam, kde je rozpolcenost. Dej nám sílu rozhodovat se sami za sebe, hledat cestu, kterou nám ukazuješ, a vést naše bližní k opravdovému setkání v lásce a svobodě. Amen. Ve chvílích ticha a kontempace, nechť se naše srdce otevírají hlubšímu porozumění Tvému slovu. Kéž jsme jako ti bdělí služebníci, připraveni naslouchat Tvému volání a otevřít Ti dveře našeho života. Dej nám moudrost a trpělivost být přítomni pro druhé, pomáhat tam, kde je potřeba, a přijímat s láskou každého člověka, kterého potkáme na své cestě. Amen.

Tiché pobývání v Boží přítomnosti. Nejde o prázdnotu, ale o vědomé odevzdání, jednotu beze slov.

Contemplatio (spočinutí)

V dnešním čtení jsme postaveni před hlubokou otázkou identity, svobody a opravdovosti ve vztazích. Ježíš, jak jej zachycuje evangelista Lukáš, není tím, kdo rozděluje proto, že by sám byl vnitřně rozdělený. Naopak – jeho vnitřní pokoj je základem jeho schopnosti smířovat druhé. Přesto jeho slovo provokuje, vyvolává reakci, nutí k rozhodnutí. Je výzvou a zrcadlem, které odhaluje pravou povahu našich vztahů, rodin i nás samotných.